Csütörtök, január 21. 1892. Egyes szám ára 5 kr. XIII. évfolyam 7-ik szám.

SZENTES és VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

Egyes lappéldányok kizárólag Schönfeld A. könyv- és papirkereskedésében kaphatók.

Megjelen vasárnap és csütörtökön reggel. Előfizetési ár: negyedévre 1 forint 25 kr., félévre 2 forint 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: I. t. 265. szám, özv. Fried Józsefne úrnő házában, hová a kéziratok cimzendők.

Hirdetéseket és nyilttéri közleményeket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számit fel.

Úr szine-változása.

Hiába no! még a politikai tudatlanságnak is van egy kis szemérem-érzete, ha mindjárt erős hatások is kellenek hozzá, hogy azt fölkeltsék.

Tapasztaljuk ezt most, a Balogh János politikai bukfencénél, amelyről azt hittük, hogy immáron elérte a cirkuszi virtus netovábbját, mikor egyszer csak szemlélhetővé válik előttünk, hogy a Sima Ferenc derék nagy férfia még mindég nem jutott el a szine-változás legszélső határához s a megforditott köpönyegnek még mindég van egy kis csücske, amely szintén megforditásra vár.

Mióta megesett rajta az, hogy Sima Ferenc ajánlatára, az I. 48-as népkörben mintegy 80 választó polgártárs kikiáltotta képviselőjelöltnek, Balogh János mindég mint 48-as politikai elvü lett a párt lapjában bemutatva. Igy szerepeltette őt Sima Ferenc akkor is, amikor lapja f. évi 7-ik számában kimenteni igyekezett a nagy férfiú szine-változását, mondván: miért ne lehetne Balogh János *48-assá*, ha Eötvös Károly és Törs Kálmán *függetlenségi pártiakká lettek?*

Ezenközben azonban közbe jött valami.

Látszólag — nem világraszóló dolog ugyan, de elég ahoz, hogy a Balogh János köpönyegét *egy pártárnyalattal* ismét kijebb forditsák.

Lapunk legutóbbi számában ugyanis rámutattunk arra az ügyetlen manőverre, hogy a nagy Balogh Jánost következetesen *48-as* pártinak jelentik és finom különbségeket tesznek e között meg Eötvös és Törs *függetlenségi* volta között és ime — már a »Szentesi Lap« f. évi 9-ik számában bekövetkezett a teljes *szine-változás:* Balogh János egyszerre a szentesi *függetlenségi 48-as* párt jelöltje lett és mint ilyenről, jelentik róla, hogy jövő vasárnap tartja a programmbeszédét, a templom előtti téren.

A Balogh János szine-változásáról sokat beszél a hirmás. Eddig üres szóbeszédnek hittük a kósza hireket, a mult péntekről most keddre bekövetkezett szinváltozás azonban meggyőzött bennünket arról, hogy a bukfencéről szóló hirek igazak.

Ugy történt pedig ez a cirkuszi bukfenc, hogy Balogh János — saját kelepcéjébe szorulva — kimaradván az árvaszéki elnökségből, tanácsot ültek azok, akik őt e játékban a falnak vitték: mivel lehetne az önmártirt a vesztett 1600 frt évi fizetésért kártalanitani.

Hát majd megválasztjuk orsz. képviselőnek; volt a határozat.

Törs Kálmán úgy sem az engedelmes szolgánk tisztességtelen hajszáinkból nem akarja kivenni a részét még egy árva interpellációval sem, Balogh lesz az emberünk, meginterpellálja az, ha kell és parancsoljuk — akár ő felségét, a királyt is.

Igen ám, de Balogh János »ős mameluk«, »született mameluk«. Eddig legalább annak mondta magát és annak mutatták a *tettei* is.

Mert ő volt az, aki — mikor a szentesi függetlenségi párt Kossuth Lajost léptette fel képviselőjelöltnek Csengeri ellen, — mint akkor még megyei esküdt, fekete bársony ruhában bejárta az egész kisért, hogy a Kossuth-zászlókat kérlelhetlenül konfiskálja. És ő volt az, aki Ordódy mellett a végsőkig küzdve, mint akkor Szentes város polgármestere, szinte hivatalosan hivta fel Szentes lakosságát, hogy dobja el a függetlenségi zászlót és eszélyességből, a maga anyagi érdekéből szavazzon Ordódyra.

Mi nem mondjuk, hogy Balogh János akkor nem helyesen és nem lelke igaz meggyőződéséből cselekedett. Sőt határozottan állitjuk, hogy — opportunitásból — igen okos dolog lett volna Ordódyt megválasztani. De épp mert igy van: itéljük el a legkeményebben Baloghnak mostani szine-változását, bár ezt is... az eszélyesség, a maga anyagi érdeke diktálta rá.

Ismerve hát Balogh János ős mameluki mivoltát, képviselővé jelölése nagy elvi akadályba látszott ütközni és ezen akadály elhárítása volt Sima Ferenc feladata.

Tudatta Baloghgal a tervet, hogy orsz. képviselőnek jelölik, ha enged a mamelukságból.

Dicséretére hozzuk azonban fel az akkor még prezumtiv jelöltnek, hogy mamelukssága az első pillanatban erősen fellázadt és csak lassan puhult meg annyira, hogy kijelentse: miszerint pártonkivüli programmal kész fellépni.

Pártonkivüli!

Ez a legkitűnőbb álláspont. Mert az ilyenből lehet minden. Igéret semmire sem kötelezi. Ha egyszer bent ül a parlamentben, lehet belőle mameluk, nemzeti párti, 48-as, függetlenségi, sőt még Csatár és Istóci hive is. A pártonkivüli köpönyegben mindezek bennfoglaltatnak s az ember oda csap át, ahol hasznát látja az állásfoglalásnak.

Igen ám, de még a Sima legmegátalkodottabb hiveinek a gyomra se akarta bevenni a pártonkivüliséget és — — megindultak az alkudozások a felett: milyen párti legyen hát Balogh János, hogy elfogadható követjelöltül állithassák Szentes egész választóközönsége elé?

Lassan-lassan esett a megpuhitás. Végre azonban Balogh Jánosnak, ha képviselő-jelöltséghez akart jutni — pedig nagyon akart — engednie kellett az ősmamelukságából egészen *48-ig.*

No, 48-as programmal, igy már jó lesz.

Mit tudja a nagy tömeg, hogy a *függetlenségi 48-as,* meg a *pusztán 48-as* nem egy és ugyanaz.

A numerus, a 48 benne van mind a két párt nevében.

Vakulj magyar! Ne láss egyebet, csak a 48-at.

Igy előkészitve Balogh János szine-változását, miután megtétették vele privátim a bukfencet, elérkezettnek látták az időt arra, hogy a derék jelölt cirkuszi tudományát nyilvánosan is bemutassák. Hadd hányja a politikai cigánykereket a nagyközönség előtt is.

Jól ki volt az eszelve egészen s csak egy pici kis elszámitás esett a jelenetezésben a nyilvános előadáskor.

Együtt volt az I. 48 as népkörben a közönség, hogy az ingyen komédiát végig élvezze.

Sima Ferenc impresszário megnyitja a cirkusz porondját, az értekezletet és — ő lévén egyúttal a politikai komédiás társulat igazgatója is — mint ügyes, furfangos ember, aki a mesterségét érti, legelsőben is azt a kérdést intézi a t. közönséghez:

— Uraim és hölgyeim! előzékeny czirkuszigazgató vagyok. Kérdezem önöktől először is: idegen helyről kivánják-e a hőst vagy hazai terméket? Mert az előadás kezdete előtt ezzel kell tisztában lennünk.

Hát igen. Simának csakugyan mindég és mindenben a *személy* és az ahoz fűződő magánérde-

kek voltak az elsők; — az elv, az messze ezek mögött következett.

Ugy számitott hát most is: csak hadd nyilvánitsa előbb a közönségem a személyről a véleményét, mert e mellett feledésbe megy az elv.

De itt esett aztán a hiba.

A közönség köréből felszólalt Pólya Ferenc, hogy ne a személyről beszélgessünk még, hanem az elvről, mert az az első.

Es a sarokba szoritott impresszário, Sima Ferenc, fanyar mosollyal volt kénytelen kijelenteni, hogy: hiszen ha elvről van szó, hát leszünk mi akármilyen elvüek. Az emberünk dresszirozva van már mindenféle politikai cigánykerékre, 48-asra és függetlenségire egyaránt.

E kis akadály leküzdése után történt aztán a cirkuszi viador elővezetése. És Balogh János megjelent a porondon és megtette a — bukfencet nyilvánosan is.

A bukfenc pedig olyasvalami, hogy lassan-lassan virtuózitásra viszi benne az ember.

A szine-változás halványabb veres vagy égető veres-e? ez már nem lényeges. Ha muszáj, hát függetlenséginek is vallja magát. A kényszerűségből igy csinálnak rendesen erényt a közélet komédiásai.

Csakhogy egy bibéje mindég marad az ilyen bukfencnek: — a *megbizhatlanság.*

Itt Szentesen könnyű »vakulj magyart« játszani, de fent, a nagy cirkuszban, ahol az ország politikai pártárnyalatai küzdenek titáni harcot egymás ellen, az ilyen porhintés senkit sem vakit meg.

Ott más mértékkel mérik az elvhűséget és a politikai megbizhatóságot.

Alkalmunk volt, az országos függetlenségi párt egyik legkitűnőbb tagjának egy szentesi igazán függetlenségi polgárhoz irt levelét olvasni, mely ezen állitásunkat igazolja.

Indiskréció nélkül is elárulhatjuk a levél ezen egy passzusát:

»Akármit irjon vagy mondjon Balogh János, akárhogyan ágál Sima Ferenc *én a függetlenségi voltukat tagadásba veszem, ezek Magyarország függetlenségét soha sem akarják.«*

Ime, igy itélnek hozzáértők a mi apró komédiásaink szineváltozásáról.

A kaszinó közgyűlése. Olyan nagy érdeklődéssel, mint talán eddig soha, folyt le a f. hó 17-én délután 5 órakor, a szentesi kaszinó közgyűlése.

Két körülmény magyarázza meg a rendkivüli érdeklődést. Az egyik: hogy Fekete Márton elnök ezúttal volt először jelentést teendő egy lefolyt évről és ez év a kaszinó életében amilyen mozgalmas, olyan örvendetes lefolyásu volt, mindenki teszült várakozással nézett hát az elnöki évi jelentés elé; a másik pedig: hogy a házvétel és házépités kérdése is napirenden volt, mindkettőben most kellett határozni.

Az elnöki jelentés gyakorta provokálta a közgyűlés lelkes éljenzését.

Fekete Márton elnök igen szépen adta a lefolyt év történetét elő, kiterjeszkedve ama sajnálatos körülményre, mely alapjában a kaszinó felrobbantását célozta ugyan, de tisztitó viharrá vált, melynek nyomán az egylet eddig soha nem tapasztalt virágzásnak indult.

Igaz ugyan, mondá, hogy 4-en ama sajnálatos incidens folytán megszüntek kaszinó tagok lenni (lelkes éljenzés és közbekiáltások; »okosan tették, hadd hulljon a . . .«) azonban a kilépettek helyett 36 uj tagot nyert a kaszinó (élénk éljenzés) és igy erkölcsileg és anyagilag is megerősödve ma már ott áll, hogy régi tartozásaiból mindössze 500 frt vár törlesztésre és igy belefoghat régi tervének megvalósitásába: egy uj és a mai igényeknek megfelelő kaszinóépület épitésébe.

Az éljenzés az elnök beszéde alatt sűrűn ujult meg és az éves jelentést örömmel vette tudomásul a közgyűlés, mely ezután jóváhagyta a házvétel ügyében az elnökség és választmány által Somogyi Istvánnéval kötött adás-vételi szerződést, úgy szintén — hosszabb és igen érdekes vita után, amelyben Dósa Elek, Schlésinger Károly dr., Mihálovics János, Sonnenfeld Sámuel és Dózsa Béla vettek részt — a házépitésre vonatkozó javaslatot is, amelyre nézve egy szakértő épitésszel a tervek és költségvetés elkészittetése, úgy szintén az épitkezés után a fennmaradó telekrészek értékesitése, teljhatalmúlag a választmány és igazgatóságra bizatott.

Szokott egymásutánban tárgyaltattak le erre: a mult év kiadásainak és bevételeinek zárószámadása, a könyvtárnok és gondnok jelentései a könyvtár és leltár állagáról, mely előbbivel kapcsolatban a könyvtári törzskönyv elkészittetése is határozatba ment, végül a f. évi költségelőirányzat.

A közgyűlés a tisztviselőknek a felmentvényt megadva, a volt pénztárvizsgálókat a f. évre ujból megválasztja, majd nyomban rá — miután Fekete Márton a szokott módon a választmány és igazgatóság alapszabályszerű visszalépését bejelentette, titkos szavazással ejti meg az uj választást, melynek eredménye: hogy a volt elnökség és választmány ujból megválasztatik, mig a tisztviselőtestületben változás esik, mert pénztárosnak Hegedűs Sándort, könyvtárnoknak Orosz Jánost, gondnoknak pedig Kamocsay Lászlót választja a közgyűlés.

Választási mozgalmak. Mind bonyolultabbá válik a választási mozgalmak képe vármegyénkben. A szálak mindjobban összekuszálodnak s ma már úgy vagyunk, hogy a választás esélyei kiszámithatatlanok, a győzelem alig-alig biztos a választókerületek egyetlenegy jelöltjére nézve is.

Szentesen az igazán elvhű függetlenségi 48-asok nagy meglepetésben részesitették tegnap Sima Ferenc népbolonditó és Balogh János politikai bukfencező urak pártját. Az utcasarkokon kiragasztott plakátok és ezrivel kiosztott röpiratok tudatták egyszerre a közönséggel, hogy a függetlenségi párt nem engedi át a szentesi kerületet harc nélkül a politikai svindlereknek, hanem felveszi a harcot, melynek vezére, az országos függetlenségi párt alelnöke, Polónyi Géza lesz, kinek érdekében maga Törs Kálmán jön le, hogy megválasztatását elősegitse.

Azt hisszük, Polónyi mellett eltörpül a helyi nagyság, Balogh János egyénisége és a harc kimenetele alig lehet kétséges. Mert vagy csakugyan független 48-as párti a szentesi választók zöme és akkor nem lehet hive Balogh Jánosnak, akit ma a központ sem ismer el pártjabeli jelöltnek: ez esetben aztán Polónyira kell szavazniok; vagy pedig csak játszották hosszú éveken át ezt a politikai szerepet és akkor önmagukat bélyegzik meg most Balogh megválasztásával.

Sima Ferencz váltig hirdette a lapjában, hogy Irányi és Törs elutasitották a náluk járt szentesi küldöttséget. Nos hát, ez a tény, hogy Törs és Polónyi lejönnek, a legcsattanósabban tünteti ki, hogy Sima Ferencz most is csak hazudozott.

Minket ez a tény nem lepett meg. Tudtuk, hogy Sima hazudozott most is; tudtuk, hogy Irányi és Törs nem utasithatták el a szentesi küldöttséget, mert jól ismerik ma már Sima Ferenczet, tudják, hogy benne ellenféllel van dolguk.

Csongrádon heves lesz a küzdelem Szivák és Hock közt, ez ma már kétségtelen. Hegyi Antal plebános ott a község átka és istennek ez a nagy vérű, epés szolgája — mint bennünket értesitenek — még attól sem riad vissza, hogy az oltári szentséget belevonja a kortesfegyverek közé.

A jelek azonban úgy mutatják, hogy Csongrád értelmes választópolgárainak zöme nem akarja magára venni a legrútabb hálátlanság megbélyegző vádját és megvetéssel fordulva el a fanatizmusra apelláló népbolondi-tóktól, Szivák zászlaját viszi ezúttal is diadalra.

A tápéi kerületben Sima Ferencz vasárnap és hétfőn járt kint programmbeszédeket tartani, a nélkül, hogy a választók többségét maga mellett lelkesedésre tudta volna inditani.

Ugyanazon vasárnapon Novák József, a választók általános lelkesedése mellett, szintén programmbeszédet mondott Dorosmán.

E választókerületben rajtuk kivül még Lévai József is fellépett jelöltül szabadelvű párti programmal és Sima Ferencz, a nagy *demokrata*, lapjában azzal korteskedik ellene, hogy ez a Lévai, kikeresztelkedett zsidó.

Ilyenek a mi demokratáink.

A szegvári kerületben Keller Lajos szabadelvű-párti jelölt vasárnap tartja meg a programmbeszédét, mult vasárnap pedig ugyanott Helfi Ignácz, a függetlenségi párt jelöltje már elmondta a programmbeszédét párthivei nagy lelkesedése mellett.

Tisztujitó közgyűlés.

Tisztujitó közgyűlése volt a f. hó 19-én Szentes város képviselőtestületének: a közpénztári ellenőrt és egy számtisztet kellett választani.

A politikai pártoskodás izgalmai annyira lekötnek mindent, hogy a városi választás iránt a szokottnál jóval kisebb érdeklődés mutatkozott.

A t. képviselők, különösen eleinte, gyéren szállingóztak, csak később, mikor már a kandidáló bizottság is megkezdte működését népesedett be valamennyire a tanácskozás terme, a nélkül azonban, hogy a városatyák a pályázók bármelyike mellett valami nevezhető izgatottsággal foglalnának pártállást.

Annál izgatottabbak voltak maguk a pályázók. Mind ott járt-kelt a képviselők közt és folyt a kérlelés, kapacitálás, drukk szakadatlanul.

Őszintén szólva: ezt a csunya szokást idején volna már kiküszöbölni. A közgyűlési terem elég tágas, hogy hátul a hallgatóságnak egy részt korláttal lehessen elkeriteni s ha ki valamely állásra pályázó jelen akar végig lenni az ilyen választó gyűlésen, ott, a korláton belül várja be az eredményt, de ne járkáljon korteskedni a választók közt a gyűlés, sőt még a szavazás alatt is.

Hiszen ez a mai állapot megszégyenitő pályázóra és választóra — mint emberre — egyaránt s minél előbb segitünk e bajon gyökeresen, annál üdvösebb lesz.

A közgyűlésen, az alispán egyéb elfoglaltsága miatt, Csató Zsigmond dr. főjegyző helyettes alispán elnökölt és az egész választás lefolyása — miután az izgága vezető nem volt jelen — csendes, nyugodt volt.

Megválasztották a bizalmi férfiakat és a kandidáló bizottságot, melybe az elnök is kinevezett két tagot. A kandidációt megejtették és az elnök kihirdette annak eredményét előbb az ellenőri állásra, mire a szavazás megkezdődött.

Beadatott összesen 89 szavazat, miből Herczka Zsigmond kapott 38-at, Székely Albert 20-at, Balassa Bálint 18-at és Dolesch 12-őt.

A szavazás ezen eredményéhez képest az elnök Herczka Zsigmondot megválasztott közpénztári ellenőrnek jelentette ki, mire a nevezett a hivatalos esküt nyomban le is tette.

Ezután kihirdette elnök a számtiszti állásra történt jelöléseket és minthogy a túlnyomó többség Ersek Zsigmondot éltette a jelöltek közül, azt egyhangulag megválasztott számtisztnek jelentette ki, mire a nevezett szintén letette a hivatalos esküt.

A hivatalok átadásával az uj tisztviselők kezébe, úgy szintén fizetésüknek a jövő hó 1-től való kiutalványozásával a tanács bizatott meg.

Miután még a választó közgyűlés jegyzőkönyvének hitelesitésére az elnök a szombati nap délelőttjének 11 óráját kitűzte, a közgyűlést bezárja.

Ujdonságok.

Szentes, 1892. január 21.

— **Szervezkedő párt.** A szentesi szabadelvű párt a f. hó 17-én délután tartotta szervezkedő gyűlését a vármegyeház nagytermében, melyet egészen megtöltött a túlnyomóan választókból álló közönség. Mintegy 350-en lehettek jelen, mikor Stammer Sándor alispán előterjesztette: mi célból lett az értekezlet összehiva. Nem emberszólásra, nem akárkinek a bepiszkolására gyültünk itt össze, — mondá — a piszkolódás soha sem volt a kenyerem, soha sem szoktam leszállni a fertőbe, de összejöttünk azért, mert a városra nézve, a jelen körülmények közt, a tisztesség kérdése az, hogy ez a párt szervezkedjék és — a küszöbön levő választásoknál szintén akcióba lépve, polgári kötelességéhez hiven a tisztesség megmentésén fáradozzon. Ehez képest felhivja az értekezletet, hogy a pártot megalakultnak jelentse ki és értekezleti elnököt válasszon. Lelkesült éljenzéssel választották meg erre Stammer Sándort előbb értekezleti, majd pártelnöknek, jegyzőnek pedig Csató Zsigmond drt. Ezzel a szabadelvű pártot megalakultnak mondották ki, egyben megbizva az elnököt és jegyzőt egy 100 tagú végrehajtó bizottság alakitására, melynek teendője lesz a párt érdekében minden további intézkedéseket megtenni. Az értekezlet aztán, az elnök és a párt lelkes éltetésével bezárult.

— **Furcsa gyujtogatók.** Hogy a szeszi gyujtogatást okozzon, ha egyébként nem, azzal, hogy valamelyik polgártársban, a túlságos élvezet következtében meggyullad: erre már volt elég eset, de hogy a nemes árpalé, a sör is gyujtogatásra vigyen: ezt talán a legjámborabb bajor nyárspolgár se hinné el, akárhogyan van is szokva e sárga italból vagy 15—20 kriglivel egy ültő helyében bekebelezni. És a sörokozta gyujtogatás mégis megesett a f. hó 19-én délelőtt a nagyvendéglő sörcsarnokában, ahol a mondott időben a nevezett nemes italból két polgártársunk, M. B. Ferencz és N. B. János éppen csak annyit kebeleztek be a lefolyt választás sikerének örömére, amennyi unos-untig elég volt arra, hogy kivül-belől elázzanak. Ilyetén nedves állapotukban pipázgatva követték aztán el egy elhullott égő gyufaszállal a gyujtogatást. Az asztalteritő lobbant lángra és — ami tüzön talán még soha sem esett meg: sörrel locsolta el a kelner a sör okozta tüzet.

— **Elvhűség.** Filó Lajos dr. »nyilvános viszonválaszt« közöl a »Szentesi Lap« f. évi 8-ik számában a politikai dugárú tárgyában hozzá intézett nyilt válaszunkra. Mellőzzük, hogy Filó Lajos dr. erőltetett szellemeskedéseire reflektáljunk és viszontválaszának azon egy passzusával foglalkozunk csupán, amelyben az elvhűség uj teóriáját állapitja meg ilyenformán: »Dorosmán, akik jelenvoltak a jelölő értekezleten, meg tudják mondani, hogy első szavam az volt: ragaszkodjanak most is tántorithatlanul a függetlenségi és 48-as zászlóhoz; azután pedig annak személyéhez, akit majd az egész kerületből összehivott nyilvános választói értekezlet többsége kijelöl.« E szerint a Filó Lajos dr. politikai hitvallása az, hogy az elv és a személy két különálló valami és ha a kettő egymással nem egyező is, azért a ragaszkodás mindkettő iránt szépen megfér egy kalap alatt. De Filó Lajos dr. Dorosmán nem csupán azt mondotta, amit most irt, hanem Sima Ferenczre határozottan kortes-kedett is. Egy lélegzetvételre ajánlotta a jó kunoknak, hogy ragaszkodjanak tántorithatlanul a függetlenségi 48-as elvekhez és jelöljék ki Sima Ferenczet, aki ezen elveket — Ugron javára — egy év alatt kétszer tagadta meg. Már pedig, ha Filó Lajos dr. olyan elvhű függetlenségi, amilyennek vallja magát, úgy nem szabad megbiznia a Sima Ferenczek politikai szédelgésében, mert ahogy megbizik, oda az elvhűség.

— **Korcsolyasport.** Az idő fagyra fordulása ujból jégpáncéllal fogta át a sportegylet korcsolya pályáját és a korcsolyázás kedvelőinek ujból megnyilt a pálya, hogy nemes passziójukat kielégithessék. A sportegylet jege fényes, tükörsimára hizlalva tegnap óta ismét a közönség szolgálatára áll.

— **A szentesi jót. nőegylet** elit-báljára, mely február hó 13-án lesz a vármegyeház termeiben, a meghivók holnap küldetnek szét. A rendezőség, mely a helybeli arany ifjúság tagjaiból alakult, nagyban fáradozik e vigalom sikere érdekében, mely egyike lesz az idei farsang legfényesebb vigalmainak.

— **Eljegyzés.** Weiner Mór kir. adótiszt, aki e minőségben városunkban éveken át működött és innen pár hónap előtt lett Budapestre áthelyezve, — mint onnan értesülünk, a f. hó 16-án tartotta eljegyzését Plesz Zsófia kisasszonnyal.

— **Képviselő-jelölés.** A szentesi függetlenségi párt ma reggel várja az érkező vonattal Polónyi Gézát, az orsz. függetlenségi párt alelnökét, hogy képviselőjelöltül kikiáltsa. Mint értesülünk, a vendég fogadására nagy előkészületek tétettek és az érkezőt a vasútnál Tasnády Antal dr. polgármester fogja üdvözölni. A pártértekezlet, melyen a jelölést megejtik, a Kass-szálló nagytermében lesz délután 3 órakor s ugyanekkor mondja el Polónyi a programmbeszédjét is. Este pedig társasvacsora lesz, szintén a Kass-szállóban Törs Kálmán és Polónyi tiszteletére. Egy teríték ára — bor nélkül — 40 kr.

— **Halálozások.** Sűrün arat a halál közöttünk s az influenza egyre szedi az áldozatait. Ujabban ismét két lesujtó gyászhirt vettünk, melyek mindenike megrendítő. Az egyik Széll Bálintné szül. Jakó Mária asszony elhunytát tudatja, aki életének 65-ik évében a f. hó 19-én hunyt el, csak egy héttel élve túl férjét, kit a mult héten kisértünk az örök nyugalom helyére. Temetése ma délután fél 3 órakor lesz a gyászházból. A másik halálhir arról értesit, hogy Piti József megyebizottsági tag a f. hó 20-án délelőtt elhalálozott. Az életerős ember ezelőtt 3 héttel esett influenzába, melyből tüdőgyulladás fejlődött, halálát okozó. Temetése pénteken délelőtt 9 órakor lesz s elhunytát özvegyén kivül egy leánya siratja. Adjon a föld csendes nyugovást az elhaltaknak.

— **Egy képviselőjelölt bajai.** A »Szegedi Hirado«-ból olvassuk, mennyire meggyült a baja Sima Ferencnek, a tá éi kerületben önmagát felléptetett 48-as képviselőjelöltnek. Nem elég, hogy a bpesti kir. főügyészség hivatalból meginditotta ellene a sajtópört hatóság elleni rágalmazás miatt, de az igazságügyminisztérium neszét vette annak is, hogy milyen ravasz fondorlattal igyekszik ez a derék úr, betegséget szimulálva, a reá kirótt 8 napi államfogház büntetés megkezdését elodázni s ennek folytán elrendelte, hogy azt haladéktalanul megkezdje. Tetézi aztán — mint a nevezett lap irja — a Sima úr baját az, hogy a szegedi kir. tábla megváltoztatta a szegedi törvényszéknek azt a végzését, amely ellene, az ismeretes megyegyűlési jegyzőkönyv ügyében indi-tott rágalmazási bünperben a további eljárást beszüntette és — megváltoztató határozatával Sima Ferencet vádalá helyezte azért, hogy a megye jegyzői karát jegyzőkönyvhamisitással vádolva, rágalmazta. Azonban, tudtunkkal, nem csupán ezekkel a dolgokkal gyült meg az önmagát felléptetett képviselőjelölt baja. Nagyobb baja mindezeknél az, hogy Lipcsey Adám drt. párbajra hivta ki s hogy segédei egy becsületbiróság megalakitásában állapodtak meg, mely Sima Ferencz elégtétel-adási és vevési jogát megállapitsa. A becsületbiróság összeülésére már két terminus is ki lett tűzve, de Sima úr becsületbirákat nem kap, legalább azok, akiket segédei bejelentettek, eddig soha sem jelentkeztek. És ez a Sima tensúr legnagyobb baja.

— **Jó matéria.** Csak 16 éves még Sándor Béni, de ifjúsága dacára viharos mult van mögötte, mert sokszor állt már a büntető igazságszolgáltatás itélőszéke előtt. Jó matéria, amely arra van predesztinálva, hogy élete java részét a börtönben töltse. Most ujra a rendőrség elé került a jó madár, 8-szoros betöréssel vádolva, mely alkalmakkor mintegy 97 frtot tolvajolt el. A legderekabb pedig a dologban az, hogy a fiatal gonosztevő orgazdája a tulajdon nagybátyja, Sándor János, aki a lopott pénzből szép kis sertéshizlalást rendezett be, hogy jövedelmezővé tegye.

— **Koszorús-bál.** A szabó iparos-ifjak koszorús-báljára, mely a f. hó 23-án, szombaton este lesz a Kass-szálló nagytermében, ujolag felhivjuk a mulatságkedvelők figyelmét. A vigalom rendezősége mindent megtett a jó siker érdekében és bizonyos, hogy ez nem is fog elmaradni.

— **Felolvasás.** A kereskedő ifjak egyesületében vasárnap, a f. hó 24-én d. u. 5 órakor felolvasás lesz, melyen a nemtagok és — tekintve, hogy a felolvasás egyik része szépirodalmi lesz — hölgyek is szivesen láttatnak. A programm szerint: »A cheque és clearing forgalom a m. k. póstatakarékpénztárnál,« felolvassa: Richter Jakab egyesületi másod-titkár, »A menyegző előtt« és »Abrándképek« felolvassa Kurcz Márton vál. tag.

Egész selyem, mintázott Foulardokat méterenként 85 krtól egész 4 frt 65 krig (mintegy 450 különböző árnyalatban) megrendelt egyes öltönyökre, vagy egész végekben is szállít házhoz szállitva, postabér- és vámmentesen **Henneberg G.** (cs. kir. udvari szállitó) **selyemgyára Zürichben** Minták postafordulóval küldetnek. Svájczba czimzett levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó. (6)

NYILVÁNOS SZÁMADÁS.

A szentesi polgári olvasókör által f. hó 16-án könyvtára javára rendezett táncvigalom alkalmából a jótékony czélra felülfizettek: Zsoldos Ferencz 20 frt, Podhradszky Ferencz 5 frt, Podhradszky Ferenczné úrnő 2 frt, Zsoldos Elek 2 frt, Reinis Mihály 80 kr, Papp Lajos 1 frt, Schön Sándor 1 frt, Székely László 1 frt, Molnár Imre 1 frt, Szegi Lajos 1 frt, Szőke István 2 frt 20 kr, Mátéffy László 1 frt, Dósai György 1 frt 20 kr, Farkas Antal 1 frt, Borbély Lajos 1 frt, Dögei Sándor 1 frt, Csúcs Lajos 1 frt, Csúcs Károly 1 frt, id. Váradi Lajos 1 frt, Gyuricza István 20 kr, Halász Sz. Lajos 1 frt, Táncos Lajos 1 frt 20 kr, Mátéffy Antal 40 kr, Bányay József 1 frt 20 kr, Kanász N. Antal 1 frt. Tarnóczi László 40 kr, Lővi Dávid 20 kr, Deutsch Dávid 50 kr, Pataki Gyula 1 frt, Szeder Ferencz 60 kr, Sárdi Mihályné 1 frt 60 kr, ifj. Sárdi Mihály 1 frt, Neumann Manó 20 kr, Ceglédi Fülöp 40 kr, Balázsovits Norbert 1 frt, Berczeli Dániel 60 kr, Csőszi Benjáminné 40 kr, N, N. 20 kr, N. N. 40 kr, Vas Béla 40 kr, Tergenyei Ferencz 1 frt, Soós Ferencz 20 kr, K. Nagy Lajos 20 kr, Sajó Gyula 20 kr, Török Imre 1 frt, H. Szabó Sándor 70 kr, Lakos Bálint 20 kr. Dobóczky József 20 kr, Vellisch Vilmos 50 kr, Sebesi József 1 frt, Gullai József 20 kr, Szépe Károly 1 frt 20 kr. Damjanovits Sándor 20 kr,

Bánóczi Lajos 1 frt, Matics István 1 frt ifj. Horváth István 40 kr, Szépe Kálmán 1 frt, N. N. 20 kr, ifj. Kovács Sándor 1 frt 20 kr, N. N. 20 kr, Bánfalvi Lajos 1 frt, Molnár Géza 1 frt, Sonnenfeld Sámuel 1 frt 40 kr, Farkas Sándor 50 kr, Dobozi Mihály 1 frt, N. N. 2 frt 20 kr, Dósai M. János 1 frt, Dr. Balassa Péter 1 frt, Sima Ferencz 1 frt, Kovits Lajos 1 frt, Liebvert Mihály 1 frt 20 kr, Dóczi Sándor 1 frt, Kass Gusztáv 1 frt, Dudás V. Sándor 1 frt, az első czigány zenekar 10 frt és Pain István 1 frt. Ezenkivül Máhr Kázmér ur szives volt egy diszes tortát ajándékozni, amely kisorsoltatván a könyvtár javára 16 frt 50 krt jövedelmezett. Fogadják ugy a felülfizetők, mint Máhr Kázmér ur a kör iránt tanusitott nemesszivűségért köszönetünk nyilvánitását. A bál bevétele 263 frt 60 kr, kiadása 99 frt 55 kr. s a kör könyvtára javára marad: 164 frt 5 kr.

Szentesen, 1892. jan. 18.

A rendező bizottság.

Irodalom.

A **»Vasárnapi Ujság«** január hó 17-iki száma 28 képet közöl, s a következő tartalommal jelent meg: »Abbas Hilmy, az új egyiptomi alkirály.« Eredeti tudósitás egy magyar tanulótársától. (Az új akirály, öcsese Mohamed Ali és három egyiptomi herceg arcképével, egy magyar tanulótársuknak adott fényképeik után metszette Morelli Gusztáv). — »Mihály és a kis király.« Bolgár néprománc, forditotta Strausz Adolf. — »Házasság éhségből.« Elbeszélés. Irta Jókai Mór. (Cserna Károly rajzával.) — »Tevfik pasa és Egyiptom. (6 képpel.) — »A fekete kocsi.« Emlékezés Lovassy Lászlóra. Király Páltól. — »Judit.« Elbeszélés. (Két képpel.) — »Göncy Pál.« (Arcképpel.) — »Népélet az osztrák és magyar fővárosokban.« Egy amerikai lap furcsaságai a magyarokról. (5 képpel.) — »A francia Blaháné, Judic Anna asszony.« (7 képpel különböző szerepeiből«) Salamon Ödöntől. — »Az elhunyt clarencei herceg.« (Arcképpel.) — Irodalom és művészet; Egyveleg; Sakkjáték; Képtalány stb. rendes heti rovatok.

A **»Vasárnagi Ujság«** előfizetési ára negyedévre 2 frt, a »Politikai Ujdonságok«-kal együtt 3 frt. — Ugyancsak a Franklin-Társulat kiadóhivatalában (Budapest, egyetem utcza 4. sz.) megrendelhető a »Képes Néplap» legolcsóbb ujság a magyar nép számára, félévre 1 frt 20 kr.

A »Vasárnapi Ujság«-ból ujévtől kezdve albumszerü diszkiadás is jelen meg a legfinomabb vastag velinpapiron; a »Politikai Ujdonságok« pedig a napi eseményekre vonatkozó számos képpel illusztrálva adatik ki.

KÖZGAZDASÁG.

A jószág-takarmányozásról.

Irta és a csongrádmegyei gazdasági egyesület első felolvasó estélyén, 1892. január hó 10-én, felolvasta: Gyárfás Dezső, egyleti titkár.

(Folyt. és vége.)

Röviden összefoglalva a szénáról mondottakat, ismételhetjük, miszerint lovak nappal szecskát, estére szálas szénát kapjanak, szarvasmarhánál pedig, hizó jószágnak szecskázott szénát mindenesetre, igavonó jószágnak pedig szintén szecskázottan, de csak akkor adjunk, ha abból eleget kap, mert ha csak kevés szénát adunk, akkor tanácsosabb azt szálasan etetni.

Szalma, török, pelyva, tengeriszár, igen sokszor képezi állatállományunk egyedüli táplálékát. Lovak részére mindezekből csak keveset fogyaszthatunk el, s ha sok szalma, török, pelyva és tengeriszár van a gazdaságban, abból majdnem csak a szarvasmarha táplálkozik; igaz, hogy a szalma s török milyensége válogatja, hogy jó, vagy kevésbé jó takarmányt képez e, mert mig például a jó zabszalma felér a rosz szénával, addig a búzaszalma, s rozsszalma csak szükségtakarmányt képez. Mindezekből az állat ösztöne jelzi a szükséges mennyiséget, hogy ezt jobb e szecskázva vagy szálasan adni, az ismét annak keménységétől függ. Török és pelyva már figyelemre méltóbb takarmány, s megérdemli, hogy betakaritására s gondozására a gazda jobban felügyeljen. Rideg jószág télen elél szalma és töreken. Lóval szalmát etetni csak kis mértékben lehet, a mely ló sok szalmát, s csak mindég szalmát eszik, annak tüze, ereje is csak szalmatűz, 1—2 kiló szalma naponta minden lónak jól izlik, sőt egészséges.

Szemes takarmányféléknél, mint zab, árpa, tengeri, konkoly stb. tekintettel kell lenni a tulajdonképeni célra, mit ezek etetésével elérni akarunk. Igás s használati lovaink erőtakarmányául semmi sem oly alkalmas, mint a zab, próbálták azt árpa s tengerivel helyettesiteni, de csak helyettese marad az, pótolni sohasem fogná. Megpróbálták a zazott zab etetését és sok mindenféle kisérlet után oda jutottak, amit már akkor is tudtak, midőn elkezdték, t. i. jó fogu fiatal lovaknak zuzás felesleges, foghijas, s öreg lovaknak pedig tanácsos.

Szarvasmarhánál leginkább szokásos az árpa, s tengeri etetése, nem ugyan szemesen, mert jól tudjuk, miszerint a szarvasmarha rágószervei a kemény szemeket megzúzni nem volnának képesek, s igy sok egész szem emésztetlenül maradna, de zúzva, őrölve, darálva, igen célszerű takarmány — különösen hizlalásnál.

Hogy mennyit adjunk egy szarvasmarhának ily dara felét — függ a céltól mit elérni akarunk, mert ha csak pótszerül, a tápérő silány takarmány, pl. szalma pótlásaul szolgál, akkor 1—2 kiló elégséges, hizó jószágnál 3—4—5 kiló dara is jól értékesül.

Hátra volna még a gumós növényekről. Ilyenek a burgonya, répa és csicsóka. — Minden ily gumós növény-takarmánynál fontos dolog az, hogy az kellőképen előkészittessék. Ugyan oda adhatjuk a répát, a burgonyát — ökreinknek egészben is, nem is tagadható, hogy nem jó izűt falnak belőle az állatok, de a pazarlás, mi vele jár, az eshetőség, hogy az állat nagy darabot esetleg egészen rágás nélkül lenyel — s igy könnyen megfullad — vagy emésztési zavarok állanak elő, eléggé indokolják azon kis költséget, mit az ily gumós növények megvágása okoz. Jól szerkesztett répavágóval egy pár óra alatt 50—60 darab jószágrépatakarmánya összevágható, s mint ilyen a többi szálas takarmány szecskájával jobban elvegyül, ki nem választható oly könnyen, s végre sokkal könnyebben megemészthető, a mi utóljára is főcél, igy tehát répa s burgonyánál határozottan csakis a vágottan való etetést ajánlhatjuk.

Lovaknál naponta kevés répaszelet igen egészséges, sokat adni nem jó, hizik ugyan a ló tőle, de erőt kitartó munkában nem képes fejleszteni.

Egész másképen áll az a szarvasmarhánál, hol igazán a hihetetlenségig nagy adagokat képes az állat elfogyasztani, s a szarvasmarha kellő takarmány-eloszlatás mellett szépen erősbödik, munkában erős lesz, hizóban pedig elég jól hizik.

Mindezek után, a ló- és szarvasmarha-takarmányozásánál épen úgy, mint mindenben, a rend és pontosság elkerülhetetlen kellék, nagyon messze mennék, midőn ennek igazságát bebizonyitani is akarnám. Vannak még fontos tényezők, ilyen: az itatás, a sózás, a tisztántartás, almozás, jó gondozás, emberséges bánásmód, helyes munkabeosztás, melyek egymással és a takarmányozással kapcsolatosan, csak jót eredményezhetnek.

Sokat felhozhatnék még, sok aprólékos dologra ki is terjeszkedhettem volna, de nem akarva szerény munkám a végtelenségig nyujtani, egyuttal annak gyengéiért bocsánatot kérek, s midőn megköszönöm a szives meghallgatást, egyuttal kérem, miszerint ezen minden oldalról könnyen hozzáférhető tárgyhoz, minél többen hozzászólani szivesked nének, legyen a felszólalás bár helyreigazító, akár pedig hiányt pótló.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő: *Dr. Máteffy Ferencz*
Társ-szerkesztő: *Bánfalvi Lajos.*

Mócz Kálmán házánál
egy szobás **udvari lakás** Szt.-György naptól **kiadó** és üzletében egy jó házból való **fiú tanulónak felvétetik.** 2—1

52. 1892. sz. *Csongrádvármegye alispánjától.*

Árlejtési hirdetmény.

Csongrádvármegye törvényhatósági bizottsága 1891. évi október hó 30-án 249. szám alatt kelt határozatával a szentes-csongrádi út 4—5 kilometer szakasza közt a Tisza folyó és a böldi ártérnek áthidalásához szükséges talajfúrási és kutatási munkálatokat elrendelte.

Ezen munkálat foganatositásának biztositása céljából 1892. évi február hó 10-ik napjának d. e. 10 órájára a csongrádmegyei m. kir. államépitési hivatal helyiségében Szegeden tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

Versenyezni óhajtók felhivatnak, hogy fentebbi munkálat végrehajtásának elvállalására vonatkozó és 100 frt. azaz egyszáz forint bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a fent kitűzött nap d. e. 10 órájáig nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbben érkezettek figyelembe vétetni nem fognak. Az ajánlatban határozottan kiteendő a talajfúrás méterenkénti egységára a különböző mélységek szerint és pedig: a Tisza medrében teljesitendő fúrásokra nézve külön megnevezve.

Szóbanforgó munkálatra vonatkozó tervezet és a részletes feltételek a nevezett m. kir. államépitészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Szentesen, 1862. évi jannár 13-án.

Dr. Csató Zsigmond,
2—1 főjegyző, h. alispán.

Üzletmegnyitás.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, miszerint a **Lővy J. János féle**

ARANYMŰVES és ÓRÁS ÜZLETET

megvettem és azt a **Dobray-féle** házba helyeztem át.

Midőn ezt van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, egyszersmint tudatom, hogy minden, e szakba vágó munkát, u. m.: óra- és ékszerjavitást, pipa rezelést stb. gyorsan, pontosan és jutányos áron eszközlök.

Minden, nálam vásárolt vagy javitott óráért 2 évi kezességet vállalok.

A n. é. közönség szives pártfogásáért esedezve, maradok

alázatos szolgája

Blaschek Lajos,
órás és aranyműves.

1—4

Nyomatott a »Szentes és Vidéke Könyvnyomda« gyorssajtóján Szentesen. 1892.